

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Luxemburgnak a 2009–2014-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 143/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Luxemburgnak a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.

(2) A válság súlyosan érintette a luxemburgi gazdaságot: a reál-GDP a legújabb becslések szerint a 2008. évi stagnálást követően 2009-ben reálértéken 3,9 %-kal esett vissza, mivel az állami kiadások kivételével valamennyi keresleti összetevő csökkent. A nettó export részesedése pozitív maradt, mivel az import zuhanása az exportnál is jelentősebb volt, feltehetően az eszközberuházások összeomlása miatt. A jelek szerint a válság a vártnál kevésbé érintette a pénzügyi szektort, még akkor is, ha 2008 végén a luxemburgi hatóságoknak az ország nemzetközi bankcsoportokhoz tartozó legnagyobb bankjai közül kettő számára is támogatási műveletet kellett szervezniük. A foglalkoztatás aránya 2009-ben átlagosan 1,2 %-kal nőtt, ez azonban kizárólag a 2008-ban mért rendkívül erős (+ 4,7 %-os) növekedés hozadéka volt. A növekedés mértéke a pénzügyi szektorban csak kevésbé, az iparban jóval erőteljesebben csökkent. A munkanélküliség a 2008. évi 4,9 %-ról 2009-ben átlagosan 5,7 %-ra emelkedett a hatóságok által szorgalmazott csökkentett munkaidő nagyarányú alkalmazása ellenére. Luxemburg számára a fő kihívást ezen a ponton az jelenti, hogy vajon fenn tudja tartani és tovább tudja-e javítani az elmúlt 25 év során tapasztalt figyelemreméltó növekedést lehetővé tevő kedvező feltételeket, amelyhez elsősorban az szolgált alapul, hogy az ország a szolgáltatási tevékenységekre, elsősorban a pénzügyi szolgáltatásokra specializálódott. Továbbá a költségvetési politika tekintetében a hosszú távú kilátások maradéktalan figyelmet érdemelnek. Először is, a kiadások az elmúlt években meglehetősen erősen növekedtek, és a visszatérő többletet elsősorban az igen magas bevételek biztosították, amelyek nem biztos, hogy a jövőben is befolyanak majd. Ezenfelül, túlnyomórészt az ország nagyvonalú nyugdíjrendszere miatt, az időszáddal kapcsolatos kiadások növekedése az előrejelzések szerint a legmagasabbak között lesz az Európai Unióban.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei, a növekvő strukturális munkanélküliség, valamint a pénzügyi tevékenységek növekedésében világszerte tapasztalható tartós visszaesés következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Ebben az összefüggésben létfontosságú a strukturális reformok ütemének felgyorsítása, a potenciális növekedés elősegítése céljából. Különösen fontos, hogy Luxemburg a rezidens lakosság körében növelje a foglalkoztatottság arányát, fokozza az üzleti környezet vonzerejét, olyan bérképzési gyakorlatot szorgalmazzon, amely figyelembe veszi a munkaerőköltségek elmúlt években tapasztalható jelentős növekedését, és folytassa az országban zajló kutatási és fejlesztési tevékenységek bővítésére irányuló erőfeszítéseket.

(4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzése alapján a reál-GDP a 2009. évi 3,9 %-os csökkenést követően 2010-ben 2,5 %-kal, a programidőszak további részében pedig évente átlagosan 2,9 %-kal nő majd. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽²⁾ fényében úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010 tekintetében valamelyest optimista növekedési feltételezésekre épül, még a 2009 harmadik negyedévére vonatkozó, a vártál jobb adatokat figyelembe véve is. Figyelembe véve a Bizottság szolgálatainak a potenciális növekedésre vonatkozó becsléseit, valamint azt a feltételezést, amely szerint a kibocsátási rés fokozatosan bezárul, a program 2011 és 2014 közötti időszakra vonatkozó növekedési előrejelzései nagyrészt megalapozottak. A program foglalkoztatási, munkanélküliségi és inflációs előrejelzései szintén reálisnak tűnnek.

(5) A program becslése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 1,1 %-át teszi majd ki. A GDP 2,5 %-át kitevő 2008. évi többlethez viszonyított jelentős romlás alapvető oka az állami kiadásokban bekövetkezett, GDP-arányosan közel 5 százalékpontos erősödés, amelyet csak részben ellensúlyozott a bevételi hányad emelkedése (ami kizárólag annak volt köszönhető, hogy a nominális GDP még a bevételeknél is nagyobb mértékben esett vissza). A kiadási hányad növekedése nagymértékben a válságnak – az automatikus stabilizátorok révén – az államháztartásra gyakorolt hatását tükrözi, de a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 1,75 %-ának megfelelő mértékű ösztönző intézkedésekből is ered. Ezek az intézkedések főként a kormányzati beruházási programok lendületes gyorsítását, valamint tartós adócsökkentést foglaltak magukban, elsősorban a személyi jövedelemadót érintően. A program szerint a 2010-re

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_hu.htm

⁽²⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

tervezett költségvetési politika továbbra is támogató jellegű lesz, ami Luxemburg viszonylag kedvező költségvetési és gazdasági helyzetét tekintve megfelel az európai gazdaságélénkítési tervnek. 2011-től azonban a program előrejelzése szerint (változatlan politika mellett) nem valósul meg az a restriktív irányvonal, amely összhangban állna a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával, még akkor sem, ha a program elismeri, hogy a hatóságok korrekciós lépéseket terveznek.

- (6) Az államháztartás hiánya az előrejelzés szerint 2010-ben a GDP 3,9 %-ára nő majd, a romlás oka pedig a GDP-arányosan 0,9 százalékpontos kiadásnövekedés, illetve a bevételek GDP-arányosan 2 százalékpontos csökkenése. A magasabb kiadásokért elsősorban az oktatás (GDP-arányosan 0,3 százalékpont), a családpolitika (GDP-arányosan 0,25 százalékpont) és az állami infrastruktúra (GDP-arányosan 0,5 százalékpont) területét jellemző nagyobb ráfordítások lesznek felelősek. A visszaeső bevétel a közvetlen adóbevételek (GDP-arányosan 1,4 százalékpontos) csökkenésének következménye lesz, ami pedig alapvetően a válság által különösen a társasági adóra gyakorolt hatásnak tudható be. Ezenfelül ennek az adónemnek a mértékét 22 %-ról 21 %-ra csökkentették, ami a becslések szerint GDP-arányosan 0,1 százalékpontos előzetes hatást eredményez. Az alacsonyabb bevételek kisebb mértékben a közvetett adók és a társadalombiztosítási járulékok GDP-arányos értékének visszaeséséből is fakadnak (előbbi GDP-arányosan 0,4 százalékponttal, utóbbi 0,2 százalékponttal lett kevesebb). Mivel a költségvetésben szereplő becsléshez képest a 2009-re várható hiány GDP-arányosan 1,2 százalékponttal lefelé módosult, míg a 2010-re vonatkozó hiánycél 0,5 százalékponttal szállították le, a 2010. évi államháztartási egyenleg a program jelenlegi előrejelzése szerint GDP-arányosan 2,8 százalékponttal romlik majd (szemben a költségvetésben tervezett 2,1 százalékponttal). A strukturális egyenleg (tehát a közösen megállapított módszertannak megfelelően és a programban szereplő adatok alapján, valamint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított, ciklikusan kiigazított egyenleg) hozzávetőleg GDP-arányosan 3 százalékponttal romlik majd, a GDP 1 %-ának megfelelő 2009. évi többletről.

- (7) A 2010 utáni időszakot illetően a program minden részletében kidolgozott, a „változatlan politikára” irányuló feltételezésen alapuló költségvetési forgatókönyvet ismertet, amelynek értelmében az államháztartás hiánya 2011-ben először a GDP 5,0 %-át kitevő mértékűre emelkedik, ezt követően pedig 2012-ben a GDP 4,6 %-ára, 2013-ban pedig 4,3 %-ára mérséklődik, mielőtt 2014-ben, ahogyan a válság hatásai fokozatosan megszűnnek, elérné a 3,1 %-ot. Ebből a forgatókönyvből arra következtethetünk, hogy az államháztartás hiánya az érintett időszak végéig továbbra is meg fogja haladni a GDP 3 %-át. A hiány automatikus csökkenésének oka a bevételek fokozatos erősödése és a kiadási hányad enyhe mérséklődése lesz. A bevételi hányad az előrejelzés szerint a 2011-re jelzett hullámvölgyből (a GDP 38,1 %-a) kissé megemelkedve a GDP 39,5 %-ára nő majd, elsősorban annak köszönhetően, hogy 2011 után, amikor várhatóan

teretők a válság adóbevételekre gyakorolt késleltetett hatása, ismét megemelkednek majd a közvetlen adóbevételek. Ezzel egyidejűleg az előrejelzés szerint a kiadási hányad – a növekedés fokozatos gyorsulásának köszönhetően – 2014-re némileg visszaesik a 2010-ben elért maximumról (a GDP 43,6 %-a) a GDP 42,7 %-ára. A (Bizottság szolgálati által újraszámított) strukturális hiány a GDP 2,25 %-áról (2010) 2011-ben, amikor az államháztartási hiány eléri a GDP 5,0 %-ának megfelelő csúcspontját, először 3,5 %-ra erősödik, majd az államháztartási hiány visszaesését követően 2014-re kismértékben – a GDP 2,25 %-ára – csökken. A program elismeri, hogy a középtávú költségvetési stratégiának az az elsődleges célja, hogy az államháztartás hiányának GDP-arányosan 1 százalékpontos éves csökkentése révén 2014-re újra egyensúlyba hozza az államháztartást. Ugyanakkor az ezzel a kiigazítási pályával vagy az alátámasztó intézkedésekkel kapcsolatos bevételi vagy kiadási szintekre vonatkozó információk közzétételére csak a szociális partnerekkel folytatott, az idei év április végére várható konzultációt követően kerül sor.

A program jelzi, hogy a népesség idősödésével kapcsolatos rejtett kötelezettségek jelentősége miatt a középtávú költségvetési célkitűzés a GDP 0,8 %-ának megfelelő strukturális hiányról a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális többletre módosult. Figyelembe véve a legújabb előrejelzéseket és az adósság szintjét, ez a középtávú célkitűzés, annak ellenére, hogy az államadósság nem éri el a Szerződésben foglalt referenciaértéket, láthatóan nem veszi kellően figyelembe az idősödésből fakadó rejtett kötelezettségeket. A program nem tervezi, hogy ez a középtávú célkitűzés a programidőszak alatt megvalósul.

- (8) A 2010. évi költségvetési eredmény akár valamivel kedvezőbbben is alakulhat a programban előre jelzetttnél. Ez azonban semmit sem változtat azon a gondolatmeneten, amely szerint folytatni kell a 2011–2014 közötti évekre tervezett költségvetési konszolidációt. A 2010-es eredmény lehetséges javulása a 2009-es hiánynak (a 2010-es költségvetésben eredetileg előre jelzett hiányhoz képest) a GDP-arányosan 1,2 százalékpont mértékű, lefelé történő módosításából eredő bázishatáshoz kapcsolódik, amely nem tükröződött maradéktalanul a 2010. évi eredmény javulásában. Következésképpen az államháztartás 2010. évi romlása a jelenlegi előrejelzés szerint eléri majd a GDP 2,8 %-át, míg a költségvetés előrejelzése szerint 2,1 % lett volna. A válság előtt Luxemburg költségvetési eredményei gyakran kedvezőbbben alakultak az eredetileg tervezettnél. A 2011 és 2014 közötti időszakra vonatkozóan a politika változatlanságán alapuló forgatókönyv megalapozott képet nyújt az államháztartási folyamatokról, amelyek során az esetleges kedvező bázishatást többé-kevésbé ellensúlyozzák a makrogazdasági kilátásokhoz kötődő negatív kockázatok. Az alternatív kiigazítási pályát illetően, amelynek célja az, hogy 2014-re 3 % alá szorítsa vissza az államháztartási egyenleget, a tervezett hiányokkal kapcsolatos bevételek és kiadások szintjével, valamint a tervezett konszolidáció megvalósításához szükséges intézkedésekkel kapcsolatos információk hiányában nincs mód az értékelésre.

- (9) Az adóssághányad – elsősorban a pénzügyi szektor részére nyújtott pénzügyi támogatás nyomán – a GDP 6,6 %-ához (2007) képest 2008-ban megduplázódott, és 13,5 %-ra emelkedett. A program előrejelzése szerint a 2009. évi adattal (a GDP 14,9 %-a) összehasonlítva további emelkedés várható, 2014-ben 37,4 %-ra. Ez a növekedés túllépi az előre jelzett hiány összesített mértékét, aminek az oka, hogy a központi kormányzat jelentős transfereket teljesít a szociális biztonsági rendszer felé. Bár az adóssághányad tovább nő, még így is jóval alatta marad a Szerződésben foglalt referenciaértéknek a programidőszak egésze során. A szociális biztonsági rendszer és kisebb mértékben a központi kormányzat tekintélyes eszközökkel rendelkezik, amelyek a múltbéli visszatérő többletnek köszönhetően halmozódtak fel. Ezek az eszközök azonban nem elegendőek ahhoz, hogy fedezzék a jövőbeli szociális biztonsági kötelezettségeket.
- (10) A 2020-ig tartó időszakra elkészített középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési folyamat önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő az adósság 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) Az idősödés hosszú távú költségvetési hatása jelentősen meghaladja az uniós átlagot, főként a nyugdíjkiadások előre jelzett igen nagy mértékű növekedése miatt. A szociális biztonsági rendszerben felhalmozott jelentős eszközökből részben finanszírozható a nyugdíjkiadások várható növekedése, míg a 2014-ig tartó időszak költségvetési tervei azt sugallják, hogy az elsődleges strukturális többlet már nem lesz elegendő az idősödéssel kapcsolatos megnövekedett kiadások ellensúlyozásához. Az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ közepesnek becsült kockázatok csökkentését középtávon magas elsődleges többletek elérésével és – amint azt a hatóságok is felismerték – a nyugdíjkiadások jelentős növekedését megfékező intézkedések végrehajtásával lehet elérni.
- (12) A számszerű költségvetési előírások és a középtávú költségvetési keretek (az állam többéves tőkekiadási programjának kivételével) a jelek szerint nem játszanak meghatározó szerepet Luxemburgban. Úgy tűnik azonban, hogy ez a múltban mégsem vezetett komoly költségvetési csúszásokhoz, még akkor sem, ha hozzájárulhatott az államháztartási adatoknak a közelmúltban tapasztalható ismétlődő és jelentős mértékű felülvizsgálatához (általában a pozitívabb eredmény irányában). A program e tekintetben nem fogalmaz meg terveket.
- (13) A luxemburgi államháztartás szerkezete viszonylag kedvezőnek tűnik: a kormányzati kiadások és az adóterhek más tagállamokhoz viszonyítva alacsonynak mondhatók. Különösképpen a munkából származó jövedelem adóztatása és a kormányzati fogyasztás viszonylag alacsony. Az állami beruházások szintje továbbá a legmagasabbak között van az Unióban. Az állami kiadások hatékonysága azonban még tovább javítható, többek között az oktatás területén is. Ezenfelül a nagyvonalú szociális juttatások és a munkából származó jövedelmek – jóllehet meglehetősen alacsony – adóztatása együttes hatásaként a jelek szerint az átlagos vagy alacsony jövedelmet biztosító álláshelyek esetében nincs elegendő ösztönzés a munkavállalásra. Végül, a népesség idősödése által jelentett teher elviseléséhez szükség lesz a meglehetősen nagyvonalú nyugdíjrendszer reformjára.
- (14) Összegzőképpen, figyelembe véve, hogy a válság kezdetén Luxemburg kedvező kiinduló költségvetési egyenleggel, valamint alacsony szintű államadóssággal rendelkezett, a 2010-re tervezett támogató jellegű költségvetési irányvonal megfelelő, és összhangban áll az európai gazdaságélénkítési tervvel. 2011-től a program változatlan politikát feltételező előrejelzése nem felel meg a Paktum követelményeinek, mivel nem tartalmazza azokat a szükséges konszolidációs törekvéseket, amelyekre szükség lenne ahhoz, hogy a hiányt a GDP 3 %-a alá lehessen visszazsorítani és a GDP 0,5 %-át kitevő többletnek megfelelő középtávú célkitűzést megfelelő ütemben lehessen megközelíteni. A program a Tanácsnak az exitstratégiára vonatkozó október 20-i következtetéseivel sincs összhangban. Másrésztől, a kormány azon bejelentett szándéka, amely szerint 2011-től megkezdődik a konszolidáció és ezt követően évente a GDP mintegy 0,75 %-ának megfelelő mértékben csökkenti a strukturális hiányt, nem értékelhető, mivel az említett konszolidációs stratégiát alátámasztó intézkedésekről nem áll rendelkezésre információ.
- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a visszaesésre és Luxemburg kedvező kiinduló költségvetési helyzetére tekintettel a 2009. és 2010. évi államháztartási egyenleg átmeneti romlása, amely részben az elfogadott ösztönző intézkedések nyomán alakult ki, elfogadható. 2011-től kezdve azonban a program változatlan politikát feltételező forgatókönyvében ismertetett költségvetési irányvonal nem tekinthető a Paktum követelményeivel összhangban állónak, mivel az államháztartás hiánya 2014-ig a GDP 3 %-át meghaladó mértékű maradna; így nem kerül sor olyan költségvetési konszolidációra, amely biztosítja, hogy a hiány a GDP 3 %-a alá csökkenjen, valamint a középtávú célkitűzés felé való előrehaladás üteme sem lesz megfelelő. Bár a hatóságok jelzik, hogy szándékukban áll ennél ambiciózusabb konszolidációs pályát követni annak érdekében, hogy 2014-re egyensúlyba hozzák az államháztartást és a következő években elérjék a középtávú célkitűzést, ez a kiigazítási pálya a – többek között az alapul szolgáló intézkedésekre

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i tanácsi következtetésekből „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ Különösen az ágazati egyenlegekre vonatkozó adatok hiányoznak – a kormányzat kivételével.

vonatkozó – információk hiánya miatt nem értékelhető megfelelően. Célzerű lenne ezért, hogy ezekről az intézkedésekről bővebb tájékoztatást adjanak. Az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságához továbbra is aggályok fűződnek, mivel az államháztartást a következő évtizedekben különösen súlyosan fogja terhelni az, hogy az idősödéssel kapcsolatos állami kiadások előre jelzett növekedése a legmagasabbak között lesz az egész Unióban.

A fenti értékelés alapján Luxemburg felkérését kap arra, hogy:

- i. a hiánynak a GDP 3 %-ában meghatározott küszöbérték alá való csökkenése és ezt követően a középtávú célkitűzés felé való előrehaladás érdekében 2011-től kezdje meg a költségvetési konszolidációt, és e célból határozza meg a konszolidáció eléréséhez szükséges intézkedéseket; és
- ii. tekintettel az idősödéssel kapcsolatos kiadások előre jelzett jelentős növekedésére, javítsa az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát a nyugdíjrendszer reformja révén, és az idősödéshez kapcsolódó rejtett kötelezettségeket figyelembe vevő középtávú célkitűzést határozzon meg.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. jan.	0,0	- 3,9	2,5	3,0	2,7	2,9	3,1
	BIZ 2009. nov.	0,0	- 3,6	1,1	1,8	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	1,0	- 0,9	1,4	4,5	n.a.	n.a.	n.a.
HICP-infláció (%)	SP 2010. jan.	4,1	4,1	0,0	2,1	1,8	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. nov.	4,1	0,0	1,8	1,7	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	4,1	0,6	2,5	2,9	n.a.	n.a.	n.a.
Kibocsátási rész ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. jan.	1,9	- 4,0	- 3,4	- 2,8	- 2,4	- 2,0	- 1,7
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	1,7	- 3,9	- 4,6	- 5,0	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	1,1	- 2,3	- 3,5	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
A külfölddel szembeni nettó finanszí- rozási képeség/igény (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. nov.	4,9	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztar- tási bevétel (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	40,2	41,6	39,6	38,3	38,5	39,0	39,5
	COM 2009. nov.	40,2	41,1	39,7	39,4	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	43,2	42,8	42,8	40,3	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztar- tási kiadás (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	37,7	42,6	43,5	43,2	43,2	43,3	42,6
	BIZ 2009. nov.	37,7	43,3	43,9	43,6	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	41,2	43,4	44,3	39,4	n.a.	n.a.	n.a.
Államháztar- tási egyenleg (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	2,5	- 1,1	- 3,9	- 5,0	- 4,6	- 4,3	- 3,1
	BIZ 2009. nov.	2,5	- 2,2	- 4,2	- 4,2	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	43,2	42,8	42,8	40,3	n.a.	n.a.	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	2,8	- 0,5	- 3,3	- 4,3	- 3,7	- 3,3	- 2,1
	BIZ 2009. nov.	2,7	- 1,6	- 3,6	- 3,6	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	2,3	- 0,3	- 1,2	1,5	n.a.	n.a.	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %- ában)	SP 2010. jan.	1,6	0,9	- 2,2	- 3,6	- 3,4	- 3,3	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	1,6	- 0,3	- 2,0	- 1,8	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	2,4	1,6	0,3	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	1,6	0,9	- 2,2	- 3,6	- 3,4	- 3,3	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	1,6	- 0,3	- 2,0	- 1,8	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	2,4	1,6	0,3	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Bruttó állam-adósság (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	13,5	14,9	18,3	23,9	29,3	34,1	37,4
	BIZ 2009. nov.	13,5	15,0	16,4	17,7	n.a.	n.a.	n.a.
	SP 2008. okt.	14,4	14,9	17,0	14,3	n.a.	n.a.	n.a.

Megjegyzések:

(¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, a Bizottság szolgálatainak a programban szereplő információk alapján végzett újraszámítása szerint.

(²) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 3,6 %-os, 2,0 %-os, 1,9 %-os és 2,2 %-os becstilt potenciális növekedés alapján.

(³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legújabb program és a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése alapján a 2010–2014 közötti időszak tekintetében nincsenek egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.